

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. S. Joannes fuit Magnus. 1. Gratiâ. 2. Vitæ innocentiâ. 3. Pœnitentiâ. 4. Officio. 5. Favoribus extraordinariis. Thema. Erit magnus coram Domino. Lucæ 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO II.

PRO FESTO S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Ostendit Eum fuisse magnum coram Domino.

T H E M A.

Erit magnus coram Domino. Lucæ c. i.

DUPLEX in hoc mundo reperitur magnitudo: una apprensus & falsa, altera vera; una coram servis, altera coram Domino; una in oculis mundi, altera in oculis Dei. Magnitudo falsa & mundana à bonis extra nos positus oritur: de quibus Seneca Epistola 41. *Domum, inquit, pulchram habet, multum serit, multum fœnerat, nihil horum in ipso est; sed extra ipsum. Possidet Rex sceptrum, coronam, purpuram, satellites, aurum, argentum, honorem, pompam, cæteraque bona externa, quæ illum atollunt, magnùmque reddunt; sed extra ipsum sunt: ac proinde tolle illa, & illico è magno parvum, & maximo minimum efficeris. Quâ de causa mors sceptraligonibus, Iros Crælis,*

pauperes Regibus æquare dicitur: quia cum bona hæc fucata detrahit, corpora cuncta in eundem pulverem redigit: quare bona hæc apparentia, magnum hominem reddunt; & in speciem tantum, quemadmodum galeri, aut turæ ingentes capiti impostæ: Si enim virtus desit, magnus est homo; seu potius magnus apparet, magnus coram mundo & hominibus, non coram Domino & Angelis. Magnitudo autem vera, è bonis internis, è donis spiritualibus, è gratia & virtutibus nascitur: quibus quia repletus fuit & cumulatus Sanctus Joannes Baptista verè prædixit Zachariæ patri ejus, Angelus: *Erit enim magnus coram Domino. Lucæ c. i.*

In hac igitur dictione, S. Joannis magnitudines proferemus, ut ejus exemplo, magnitudineam esse, non coram mundo, sed coram Domino Deo nostro.

I. Magni-

I. Magnitudo vera & coram Domino consistit in bonis internis & spiritalibus, ut diximus, non in externis illis, non his dives fuit Baptista Domini. Conjice in illum oculos, vitam, statumque ejus perpende; & externorum bonorum nihil eum possidere deprehendes, adeoque apparentem & fucaram magnitudinem ab eo longè esse remotam conspicias: nam primò, non palatium, non opulentam domum; sed eremum, sed antrum colit: non auro argentoque intertextas chlamydes; sed asperos cameli pilos induit: non exquisitis epulis, non delicatis bellariis; sed locustis & melle sylvestri pascitur; non vino massico aut falerno, sed lymphæ potu sitim pellit; non satellitum, famulorumque turma; sed Angelorum cetera stipatus incedit. Ac proinde si externis duntaxat illum oculis metaris, parvus tibi, vel etiam minimus videbitur: At omnis gloria ejus ab intus; ubi vera est & gloria & magnitudo. Gratiâ eminet singulari, unde & nomen trahit, Fide suspendet, spe attollitur, charitate flagrat, virginitate nitet, abstinentiâ fulget admirabili paupertate ditescit, solitudine grandescit, oratione & contemplatione elevatur; omniumque virtutum incremento, cœlestis quidam gigas efficitur: cui illud Psalms 18. congruat: *Exultavit ut gigas ad surrendam viam.* Nec ullus dubitandi locus relinquatur, quin hunc gigantem, Diabolus, ea in solitudine obstupuerit, tantamque virtutis molem exhorruerit; insidias quidem & certamina parârit; sed quotiescunque cum eo certârit, victus, prostratusque abscesserit.

Magnus igitur Joannes coram Domino, verâ, non falsâ ac fucatâ magnitudine.

Vultis & vos Charissimi, esse magni coram Domino? Ne queratis externa, non plausum & laudem hominum; non famam scientiæ & doctrinæ, non officia honorata & splendida coram mundo: hæc enim verè magnum non reddunt; sed virtus solida, donaque spiritalia interna: proindeque hæc se temini, & magni coram Domino eritis.

II. Altera magnitudo coram Domino, consistit in vitæ innocentia, & puritate à peccatis. Hæc mirificè fulsit Sanctus Joannes, qui in utero fuit in gratia confirmatus. 1. Peccatum mortiferum in omni vita non commisit. Unde Abbas Guerricus serm. 1. Joannis sanctitatem appellat prope originalem; quia in utero sanctitatem accepit, quam nunquam amisit. Manè ortus est, tanquam Lucifer, neque unquam è cœlo, id est, gratiâ cecidit. Quemadmodum de illo alio Isaia 14. dicitur: *Quomodo cecidisti de cælo Lucifer, qui manè oriebaris?* Ille manè ortus cecidit, noster manè ortus semper stetit. Singularis ergo fuit Sancti Joannis innocentia; singularis vitæ puritas; singularis lucernæ nostræ splendor, quem nulla peccati caligo potuit extinguere. *O rationalis lucerna inextinguibilis flamma!* exclamat Sanctus Laurentius Justinianus. *Non enim humanis est extincta favoribus neque temporalibus cruciatibus tepefacta; quin potius eò vehementius ardebat interius, quò exteriori amplius agitabatur impulsu.*

H.
Magus
fuit vitæ
innocentiâ.

2. De peccatis levioribus, quæ venialia dicimus, num in ea inciderit, quid asseremus? Galatinus L. 7. c. 9. Et alii incidisse negant. Et Abulensis Matth. 14. q. 40. *Communiter creditur Joannem nec venialiter peccasse; sicut Ecclesia cantat de eo: Ne levi saltem maculare vitam sumine possit.* Neque est à ratione alienum, tam singulari viro, tam singulare privilegium esse concessum, tamen incertum: id verò certum, lucernam hanc ardentem & lucentem, minimum habuisse fumi, id est peccatorum venialium, si quæ habuit. At de summa Joannis innocentia Summum Pontificem audiamus. D. Gregorius in Job c. 2. *Nunquid, ait, aliquid credimus fuisse, quod in vita Joannis mors tergeret? Sed quando ille vel in cibo peccavit, qui locustas solummodo & mel sylvestre edidit? Quid Deo, vel de qualitate sui regiminis deliquit; qui camelorum pilis corpus operuit? Quid de conversatione sua offendere potuit; qui de eremo non recessit? Quid illum loquacitatis reatus poluit, qui disjunctus longè ab hominibus fuit? Quando illum vel silentii culpa attigit; qui venientes ad se, tam vehementer increpavit? Dicens: Genimina viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? S. Gregorio ad stipulatur Venerabilis Beda, dicens: *Et si principali sententia constaret, quia in multis offendimus omnes: quis tamen nostrum dicere audeat Joannem in actu, in dicto, vel habitu, vel vultu peccasse?* Homil. de Decoll. Joan.*

Si volumus, Dilectissimi, exemplo S. Joannis, esse magni coram Domino, innocentiam vitæ: pergamus, ut cœpi-mus, omnis peccatum lethale, cane pejus & angue declinare; & simul pro

viribus, peccata venialia, deliberatè committenda evitemus. Hoc enim est, quisque apud Deum major, quò est in oculis ejus perspicacissimis purior & innocentior.

III. Tertia magnitudo coram Domino, quæ Præcursor Christi excellit, fuit admirabilis vitæ austeritas & penitentiæ: quæ sanè tanta extitit, ut vitam illius S. Chrysolomus Angelicam nuncupet. Et S. Petrus Damianus, perpetuum martyrium; S. Basiliius perpetuum jejunium appellat. S. Chrysolomus hom. 10. in Matth. *Joannes, ait, nec lecto indiguat nec lecto, nec mensam, vel aliqua hujusmodi requisivit; sed angelicam quædam vitam in carne mortali respiciendam.* Et idem hom. 38. *Neminem vidit unquam conservorum; neque ab aliquo horum visus fuit; non lacte nutritus, non lecto susceptus, non lecto, non foco, non aliâ re humana usus erat.* Item *Joannes ita in terris, quasi in celo versabatur, natura namque omni necessitate superatâ, mirabile quoddam proegit iter; semper in hymnis, semper in orationibus fuit; nulli hominum, antequam ad baptizandum accederet, Deo autem solus offerbat colloquia.* Atque ista vivendi ratio stupenda; ita populum in admirationem rapuit, ut undique rebus propriis relictis, in desertum conflueret, prædicantem baptismi penitentiæ officularer, captivusque ac persuasus, Jordanis undâ tingeretur, penitentiam ageret ac depravatos mores in melius commutaret.

Non est cuivis datum, austeram ejusmodi rigidamque vitam auspiciari, nisi à Numine Supremo efficaci trahatur gratiâ. Quoniam verò Ordo Religiosus,

giosus status est penitentia, illi leviores saltem non desunt poenae; easque assumat quisque quas cum approbatione Superioris, ad spiritus sui profectum existimat conducere; eaque sese consideratione animet: si magnus Praecursor Domini, eâ innocentia vitæ & sanctitate coruscans, perpetuum jejunium, perpetuamque subit martyrimum, quod mihi homini multorum criminum reo, subeundum erit? Quid arduum, ac difficile reputandum?

IV. In hoc quoque egregia ejus magnitudo eluxit: quia magnus fuit, Praecursor Domini; cujus officium erat præparare viam Domino, & plebi adventantem Dominum prædicere. Fuitque expeditissimus, Christi nuntius & ad ferenda Domini mandata, abjectis omnibus hujus vitæ oneribus, paratissimus. Quamobrem Rupertus in Joannem c. 1. Singulariter, inquit, missus est Joannes, cui nunquam subsistere, nunquam divertere, nullam vacavit cum saeculo sermonem habere, non domum, non agrum possidere, non affines agnoscere; sed urgente sermone Domini, nudus & expeditus currere habebat, ante faciem Christi. Admirandus sane Praecursor: intueri ejus vultum, habitum, victum, amictum, & expeditissimi Praecursoris imaginem cernes. Joannes, inquit Matthæus c. 3. habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos, esca autem ejus erant locusta & mel sylvestre.

Quam bellè ob oculos hinc nobis ponitur vitæ Apostolicæ imago & delineatio. Si Domini præcursores esse, vitamque Apostolicam suo tempore agere, ac viam Christo adventuro præpa-

rare aveamus; paupertatem S. Joannis, nuditatem, omniisque sensualitatis mortificationem, attendamus & pro modulo nostro imitari studeamus, ut ad discurrendum in quævis loca, & regiones, expediti inveniamur.

V. Denique in quàm plurimis aliis officiis, favoribus ac prærogativis magnitudo S. Baptistæ eluxit. 1. Magnus fuit genere & natalibus, utpote a parentibus, virtute & Aaronico, sacerdotalique sanguine illustribus. 2. Magnus fuit nativitate; ex sterili utero, parentibusque ætate procreatus, per miraculum, genitus. 3. Magnus fuit, quia in utero sanctificatus & Spiritu Sancto repletus: *Renatus antequam natus*, ait S. Gregorius in Job c. 2. 4. Magnus fuit, quia in utero & infantia rationis usu donatus, Christum præsentem cognovit, & præ gaudio exiliit. 5. Magnus fuit, cui magni nomen ab Angelo mirabiliter impositum. *Ioannes est nomen ejus*. 6. Magnus fuit, quia à pueritia hominum consortia fugit, admirabilémque in solitudine vitam egit. *Recessus montium, sylvarum anfractus, & vallium subterjacentes vastitas*, puero Patriarcha domicilia præbuerunt, ait S. Petrus Damianus. 7. Magnus fuit prophetiæ dono, quia major illo Propheta non surrexit, teste ipsomet Christo Domino Luca c. 7. *Dico vobis, major inter natos mulierum Propheta, Ioanne Baptista nemo est*. 8. Magnus fuit Baptista, à Deo ad baptizandum missus. *Qui misit me baptizare*, Deus scilicet, *ille mihi dixit*. Joan. 1. 9. Magnus fuit Doctor. 10. Magnus Martyr. 11. Magnus humilitate; quia in corde suo minimus, licet officio, virtute & dignitate esset maxi-

V.
Magnus
aliis favo-
ribus ex-
traordina-
riis.

maximus. 12. Magnus charitate & zelo animarum, omnigenaque perfectione & sanctitate: *Lucerna ardens & lucens: & quaquaversum sanctitatis radios diffundens. Quae omnia stupenda, laudanda & in laudem Conditoris, ac S. Joannis vertenda.*

VI. Atque ex praedictis omnibus illud resuleat Christi Domini excellentissimum, sublimissimum, maximumque praconium, nulli Apostolorum, Prophetarum, Patriarcharum aut Sanctorum reliquorum concessum: *Inter natos mulierum, non surrexit major Ioanne Baptista. Quae verba licet S. Hilarius & alii explicent non surrexisse Prophetam majorem Joanne, nihilominus universim exponit S. Ambrosius serm. 94. Præcellit, inquit, cunctis Ioannes, eminent univertis, antecellit Prophetas, supergreditur Patriarchas. Et quisquis ex muliere (non Virgine) est, inferior est Joanne. S. Augustinus serm. 4. de Baptista: Quisquis Ioanne plus est, non tantum homo, sed & Deus est. S. Chrysostomus, praedicta Christi verba exponens serm. 38. in Matth. ait: Non peperit mulier Ioanne majorem. S. Theodorus Studites: Et Prophetis, & Apostolis, & aliis omnibus re vera prior est, magnus Praecursor. Denique Cardinalis Petrus Damiani: Eleventur omnes, & meritorum prerogativa, ante historiarum Majestatis exultent, non erit tamen, qui ad Baptista Ioannis privilegium*

audeat aspirare: unus est & secundum non habet, qui choris intertextus angelicis, sublimioris corona titulu, univertitu humana transcendit ascensum. Verò igitur, magnus S. Joannes: imò maximus, quo inter natos mulierum major non surrexit.

Quae cum ita sint, Charissimi, si & vos coram Domino, magni esse cupitis. 1. Omnia terrena, quae caduca sunt, & mundus magni ducit, despiciite: interna verò, gratiam, virtutem, perfectionem, maximi aestimate. 2. Vitae innocentiam, & à gravibus aequè ac levioribus deliberatis peccatis, puritatem sectemini. 3. Carnis mortificationem, austeritatem & penitentiam, quantum sanitas & Superiorum sinit facultas, nunquam deserite. 4. Ut & vos Praecursores Domini evadatis, & viam Domino in mortalium cordibus praeparatis, allaborate. 5. Denique prerogativas quam plurimas S. Joanni proprias, admiramini; at virtutum decora, animi demissionem profundissimam, charitatem ardentissimam, zelum animarum invictissimum, pro vestro modulo imitari satagite: Hæc ratione magni, coram Domino eritis, & cum magno Baptista in caelesti patria aeternum triumphabitis.

